

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА

№

11.

KURYER WILEŃSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 8-го Февраля — 1846 — Wilno. PIĄTEK, 8-go Lutego.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 2 Февраля.

Высочайшій Рескриптъ,
данный на имя Генерала отъ Артиллеріи
Сухопутнаго.

Иванъ Онуфриевичъ! Рассмотрѣвъ съ удовольствіемъ представленныя Мнѣ Военнымъ Министромъ чертежи, вѣдомости и наставленія для руководства при постройкѣ новой Артиллеріи, Мнѣ пріятно было видѣть, по засвидѣтельствованію Его Императорскаго Высочества, Генераль-Фельдцейхмейстера, что успѣшному окончанію сего важнаго дѣла, совершеннаго Артиллерійскимъ Отдѣленіемъ Военно-Ученаго Комитета, подъ непосредственнымъ вашимъ наблюденіемъ, особенно содѣйствовали ваши постоянныя и неуспѣшныя труды. Изъявляя вамъ за сей новый опытъ долговременнаго и всегда полезнаго для Артиллеріи служенія совершенную Мою признательность, пребываю къ вамъ благосклоннымъ.

На подлинномъ собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО
ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

С. Петербургъ,
12-го Января 1846 года.

Высочайшими Грамотами, данными въ Палермѣ, 20-го Ноября, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами: Ордена Блага Орла, Дѣйствительный Каммергеръ Двора Его Величества Короля Обѣихъ Сицилій, Герцогъ *ди Серра ди Фалько*; Ордена Св. Анны 1-й степени, алмазами украшеннаго, Королевско-Сицилійской службы, завѣдывающій Королевскимъ Дворомъ въ Сициліи, Маркизь *Форселла*, и того же ордена и той же степени, безъ алмазовъ, Генераль-Лейтенантъ Королевско-Сицилійской службы, Командующій всеми войсками, въ Палермѣ расположенными, *Віаль*.

— Генераль-Интендантъ Дѣйствующей Арміи, Тайный Советникъ *Поводинъ*, (5 Января) уволенъ, согласно его прошенію, отъ настоящей должности, и Всемилостивѣйше повелѣно ему присутствовать въ Варшавскихъ Правительствующихъ Сената Департаментахъ.

— Исправляющій должность Генераль-Провіантмейстера Дѣйствующей Арміи, состоящій по Арміи Полковникъ *Тигановскій*, назначается Исправляющимъ должность Генераль-Интенданта сей Арміи.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 2-go Lutego.

НАЙВЫՏШЫ РЕСКРИПТЪ,
до Генерала Артиллеріи Сухопутнаго.

Janie synu Onufrego! Przejrzawszy z zadowoleniemъ przedstawione Mi przez Ministra Wojny rysunki, wykazy i instrukcje majace służyć za przewodnictwo przy organizacji nowej Artilleryi, miło Mi było widzieć, z zaświadczenia Jego CESARSKIEJ WYSOKOŚCI, Jenerał-Feldecyjmistrza, że do skutecznego ukończenia tѣj ważnej czynności, dokonanej przez Wydział Artylleryjski Komitetu Wojenno-Naukowego, szczególniej przyczyniła się stała i niezmordowana wasza praca. Objawiając wam za ten nowy dowód waszѣj dłużej i zawsze użytecznej dla Artylleryi służby Moję zupełną wdzięczność, pozostaje ku wamъ przychylnymъ.

Na oryginalne własną ЕГО ЦЕАРСАКСКІЕJ МОЩИ
ręką podpisano:

НИКОЛАЙ.

St. Petersburg,
12-go Stycznia 1846 roku.

Przez Najwyższe Dyplomata, 20-go Listopada, w Palermo wydane, Najłaskawiej mianowani zostali Kawalerami: Orderu Orła Białego, Rzeczywisty Szambelan Dworu Jego Królewskiej Mości Obojѣj Sycylii, Xiążę *di Serradi-Falco*; Orderu Św. Anny klasy 1-ѣj, z brylantami, ze służby Królewsko-Sardyńskiej, zawiadujący Dworemъ Królewskimъ w Sycylii, Margrabia *Forcella*, i tegoż Orderu i klasy, bez brylantów, Jenerał-Porucznik Królewsko-Sardyńskiej służby, dowodzący wszystkimi wojskami, konsystującymi w Palermo, *Vial*.

— Jenerał-Intendent Armii Czynnѣj, Radzca Tajny *Pogodin*, (5 Stycznia) uwolniony został, na własną prosbę, od tychъ obowiązków, i Najłaskawiej rozkazano mu zasiadać w Departamentachъ Warszawskichъ Rządzącego Senatu.

— Pełniący obowiązki Jenerał-Prowijantmistrza Armii Czynnѣj, zostający w Armii Półkownikъ *Tichanowski*, mianowany został Pełniącymъ obowiązki Jenerał-Intendenta Armii Czynnѣj.

— Высочайшимъ Приказомъ, отъ 11 Января, назначаются: Седлецкій Военный Начальникъ, Генералъ-Лейтенантъ *Ладыженскій 1-й*, Окружнымъ Генераломъ 10 го Округа Отдѣльнаго Корпуса Внутренней Стражи: Дежурный Штабъ-Офицеръ Штаба 4 го Пѣхотнаго Корпуса, Полковникъ *Цвѣловскій*, Помощникомъ Окружнаго Генерала 10-го Округа Отдѣльнаго Корпуса Внутренней Стражи,—оба съ оставленіемъ по Арміи: Окружный Генералъ 10-го Округа Отдѣльнаго Корпуса Внутренней Стражи, Генералъ-Майоръ *Пасловскій 1-й*, для командованія Инвалидами изъ Польскихъ ветерановъ.

— Государь Императоръ Высочайше повелѣть соизволилъ: Ординарнаго Профессора Харьковскаго Университета, Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника *Артемовскаго - Гулака*, утвердить въ должности Ректора сего Университета на новое четырехлѣтіе.

Государь Императоръ, удостоивъ, 27-го Ноября прошлаго года, Высочайшаго подписанія Именной Указъ Правительствующему Сенату и Положеніе о Еврейскихъ типографіяхъ, Высочайше повелѣть соизволилъ: 1) Впредь до открытія Раввинскихъ Училищъ, надзоръ за Еврейскими типографіями возложить на мѣстныхъ Директоровъ Училищъ или особыхъ чиновниковъ, отъ Министерства Народнаго Просвѣщенія назначенныхъ, съ приличнымъ вознагражденіемъ, на счетъ общихъ Еврейскихъ источниковъ. 2) По соглашенію Министерствъ Народнаго Просвѣщенія и Внутреннихъ Дѣлъ, нарядить Коммиссію для осмотра работъ Виленской Еврейской типографіи, и составивъ списокъ книгамъ, которыя начаты печатаніемъ, дозволить окончить оныя въ предположенномъ числѣ экземпляровъ, съ назначеніемъ для сего трехъ-годичнаго срока. 3) Пышнѣшимъ содержателямъ Виленской Еврейской типографіи предоставить участвовать въ торгахъ на Еврейскія типографіи; если же послѣдняя цѣна останется не за ними, а за другими Евреями, и притомъ они не передадутъ своей типографіи новымъ содержателямъ по добровольной сдѣлкѣ, то, по окончаніи печатанія упомянутыхъ во 2 мѣ пунктѣ книгъ, закрыть сіе заведеніе безъ всякаго за то вознагражденія.

Извѣстія съ Кавказа.

6-го Января 1846 года.

Отрядъ Генералъ-Лейтенанта *Фрейтага* продолжалъ разчищать, рубить и жечь Гойтинскій Лѣсъ въ Чечнѣ по 24-е Декабря, а въ этотъ день, по окончаніи тамъ всѣхъ работъ, выступилъ обратно, частью въ укрѣпленіе Воздвиженское и частью въ крѣпость Грозную. Когда отрядъ удался отъ бывшаго лагеря на пушечный выстрѣлъ, Чеченцы толпами сбѣгались на оставленное мѣсто, но никто изъ нихъ не узнавалъ его. Заповѣднѣйшій лѣсъ, многолѣтній оплотъ туземцевъ, болѣе не существуетъ; прежнюю дорогу въ этомъ лѣсу, составлявшую узкое дефиле, огражденное завалами, Чеченцы издавна называли большою Русскою дорогою, по упорному сопротивленію, какое они оказывали всякій разъ при слѣдованіи нашихъ войскъ по этому пути; теперь лѣсное дефиле расширено на два пушечные выстрѣла, и просторная просѣка можетъ дѣйствительно быть названа большою Русскою дорогою.

По словамъ вѣрныхъ лазутчиковъ, Чеченцевъ и другихъ горцевъ, присланныхъ Шамилемъ для защиты Гойтинскаго Лѣса, было здѣсь въ сборѣ болѣе 10,000 человекъ. Всѣ окрестныя аулы наполнились толпами этихъ пришельцевъ, такъ что каждый хозяинъ имѣлъ у себя до 20-ти всадниковъ, которые, не спасши Гойтинскаго Лѣса, но истребивъ всѣ продовольственные запасы Чеченцевъ, разошлись по домамъ за два дня до выступленія отсюда нашего отряда.

Въ 20-ти-дневное пребываніе сего послѣднего въ Чечнѣ, уничтожено непріятельскаго лѣса до 350 десятинъ: войска почти ежедневно участвовали въ перестрѣлкѣ, и за всѣмъ тѣмъ мы имѣли въ продолженіе этого времени только одного убитаго, 6 раненыхъ и 2-хъ контуженыхъ офицеровъ, а нижнихъ чиновъ 8 убитыхъ, 62 раненыхъ и 9 контуженыхъ: потеря незначительна въ сравненіи съ пользою отъ успѣшнаго исполненія предпріятія; во все время здоровѣе людей въ отрядѣ было въ отличномъ состояніи,

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, 11-go Stycznia, mianowani zostali: Naczelnik Wojsny Siedlecki, Jenerał-Porucznik *Ladyżeński 1.* Jenerałem Okręgowym 10-go Okręgu Korpusu Oddzielnego Straży Wewnętrznej: Sztabs-Oficer Deżurny Sztabu Korpusu 4-go Piechoty, Półkownik *Ciawłowski*, Pomocnikiem Jenerała Okręgowego 10-go Okręgu Korpusu Oddzielnego Straży Wewnętrznej,—oba z pozostaniem w Armii: Jenerał Okręgowy 10-go Okręgu Korpusu Oddzielnego Straży Wewnętrznej, Jenerał Major *Pawłowski 1.* Dowodzącym Inwalidami z weteranów Polskich.

— Jego Cesarska Mość Najwyżej rozkazać raczył: Zwyczajnego Professora Charkowskiego Uniwersytetu, Rzeczywistego Radcę Stanu *Artemowskiemu-Hulaka*, utwierdzić w obowiązku Rektora tegoż Uniwersytetu na następnie cztery lata.

Jego Cesarska Mość, w dniu 27 Listopada zeszłego roku, podpisując Imienny Ukaz do Rządzącego Senatu i Ustawę o drukarniach Żydowskich, Najwyżej rozkazać raczył: 1) Do czasu otworzenia Szkół Rabinowskich, dozór nad Żydowskimi drukarniami poruczyć miejscowym Dyrektorom Szkół albo osobnym urzędnikom, przez Ministerium Narodowego Oświeceniaznaczonych, ze stosownym wynagrodzeniem z ogólnych źródeł dochodów żydowskich. 2) Stosownie do porozumienia się Ministerstwa Narodowego Oświecenia z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, naznaczyć komisyją dla obejrzenia robot Wileńskiej Żydowskiej drukarni, i sporządziwszy rejestr xiążek, których druk już się rozpoczął, pozwolić ukończyć je w zamierzonej liczbie egzemplarzy, z naznaczeniem na to trzyletniego terminu. 3) Teraźniejszym właścicielom Wileńskiej Żydowskiej drukarni dozwolnić uczestniczyć w targach na wzięcie w arendę żydowskich drukarni; jeżeliby zaś najwyższa za nią cena postąpiona była nie przez nich, ale przez innych Żydów, a przycém oni nie chcieli oddać swej drukarni nowym dzierżawcom za dobrowolną umowę, tedy po ukończeniu druku wymienionych w 2-m punkcie xiążek, zamknąć ten zakład bez żadnego za to wynagrodzenia.

Wiadomości z Kaukazu.

6 Stycznia 1846 roku.

Oddział Jenerał Porucznika *Frejtaga* nie przestawał wycinać, rąbać i palić Hojtyńską puszcę w Czeccznie po 24 Grudnia, i tegoż dnia, po ukończeniu tam wszystkich robot, wystąpił na powrót częścią ku warowni Wozdwiżenskiej, a częścią ku twierdzy Grozne. Skoro oddział oddalił się na strzał działowy od miejsca gdzie obozował, Czecczenicy tłumami zbiegali się tam, ale nikt tego miejsca nie poznawał. Uświęcony las, odwieczne przedmurze krajowców, już nie istnieje; dawną drogę w tym lesie, stanowiącą wązki przesmyk, Czecczenicy oddawna nazywali wielkim Ruskim gościńcem, z powodu dzielnego oporu jaki za każdym razem stawili naszym wojskom przy przejściu tamtędy; teraz przesmyk ten rozszerzony został na dwa działowe wystrzały i szeroka trzebież może słusznie być nazwana wielkim gościńcem Ruskim.

Według słów wiarogodnych szpiegów, było tam zebranych Czecczenców i innych Górali, przysłanych od Szamila dla obrony Hojtyńskiej puszczy, przeszło 10,000 ludzi. Wszystkie otaczające auły napelnione były tłumami tych przybyszów, tak, iż każdy gospodarz miał u siebie około 20 jeźdźców, którzy, nie zdolawszy ocalić Hojtyńskiego lasu, lecz spożywszy wszystkie zapasy żywności Czecczenców, rozjechali się do domów dwoma dniami przed wystąpieniem ztamąd naszego oddziału.

W ciągu zostawania oddziału przez dni 20 w Czeccznie, wytrzebiono tam lasu do 350 dziesięcin; wojska codziennie prawie musiały się odstrzeliwać; mimo to mieliśmy tylko 1 zabitego, 6 ranionych i 2 kontuzją tkniętych oficerów, a z żołnierzy 8 zabitych, 62 odniosło rany a 9 kontuzją; strata nieznaczna w porównaniu z pożytkiem, wynikającym ze skutecznego wypełnienia przedsięwzięcia. Przez cały czas zdrowie ludzi składających oddział było w pożądanym stanie.

4-го Декабря, большая партия хищников появилась на Кумыкской плоскости, и потянулась мимо Магоматова Поста къ Тереку. Собралась команда казаковъ Донскаго № 13-го Полка и Кизлярскаго Семейнаго, съ нѣкоторымъ числомъ Нагайцевъ, подъ командою Подполковника Смирнова, преслѣдовала сказанную партию и имѣла съ нею упорный бой; храбрые казаки завлечены были послѣ первой атаки въ лѣсную мѣстность наподобіе засады, и нѣсколько потерпѣли, но съ подосѣвшимъ резервомъ вновь бросились дружно на Чеченцевъ, которые принуждены были оставить угнанный было ими въ большомъ числѣ Нагайскій скотъ, и поспѣшно удалились. При этомъ случаѣ съ нашей стороны убито и ранено 57 человекъ; непріятель имѣлъ болѣе 100 человекъ ранеными, а кромѣ увезенныхъ, оставилъ на мѣстѣ 16 тѣлъ.

Съ прочихъ пунктовъ края не получено извѣстій, заслуживающихъ вниманія въ военномъ отношеніи.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Франція.

Парижъ, 30 Января.

Крайняя лѣвая сторона палаты депутатовъ назначила изъ среды своей комитетъ, состоящій изъ Гг. Дюпона де л'Эръ, Араго, Тиара, Мари и Лежандра, съ тою цѣлю, чтобы имѣть вліяніе на предстоящіе выборы.

— Говорятъ, что по единогласному требованію генеральныхъ совѣтовъ, въ теченіе настоящаго засѣданія палаты, будетъ представленъ проектъ, объ учрежденіи въ департаментахъ приютовъ для нищихъ. Сначала, хотѣвъ возстановить 14-ть сего рода заведеній, существовавшихъ во время Имперіи, и уничтоженныхъ въ 1815 году.

— По таможенному вѣдомству обнародовано официальное свѣдѣніе о привезенныхъ, въ теченіе минувшихъ трехъ лѣтъ 1845, 1844 и 1843, главнѣйшихъ товарахъ, и о количествѣ доставленныхъ пошлннъ. Изъ этой статьи видно, что сборъ таможенныхъ пошлннъ въ 1843 г. простирался до 143,776,123 фр., въ 1844— до 152,114,261, а въ 1845 г. — до 151,795,160.

31 Января.

Персидское правительство сообщило графу Сартину, французскому посланнику при тегеранскомъ дворѣ, что оно желало бы завести торговля сношенія, между бурбояскимъ островомъ и гаванью персидскаго залива, Бендеръ-Буширъ, и что уже сдѣланы распоряженія, чтобы французскія суда была пропущаемы въ означенную гавань на самыхъ выгодныхъ условіяхъ.

— Аббатъ-Дюпюшъ отказался отъ должности алжирскаго епископа, и отправился въ монастырь Трапистовъ, находящійся въ Алжиріи. Монахи этого монастыря рѣшились заняться разведеніемъ чайнаго дерева, и труды ихъ увѣнчались успѣхомъ.

— Правительство отправляетъ комиссію, для обозрѣнія тунисской регенціи и триполисскаго пашалыка.

— Абд-эль-Кадеръ, преслѣдуемый въ странѣ Варенсенисовъ, сначала маршаломъ Бюжо, а потомъ генераломъ Ламорисьеромъ, вдругъ перемѣнилъ направленіе, и занялъ наступательную позицію на Гуджилъ; послѣ чего ограбилъ племена Рамановъ, находившіяся въ нѣсколькихъ только миляхъ отъ колонны генерала Маре, и отступилъ, неизвестно по какому направленію; полагаютъ однако же, что онъ двинулся къ югу, гдѣ, въ теченіи цѣлой зимы, найдетъ онъ продовольствіе и приверженцевъ. Бенъ-Салемъ въ то же время опустошилъ страну, обитаемую племенами Уладъ-Дрисъ, но будучи отраженъ, потерялъ часть добычи.

1 Февраля.

Совѣщанія палаты. Въ палатѣ депутатовъ копчилися пренія касательно проекта постановленія, отъ 7 Января, о преобразованіи совѣта народнаго проевѣщенія. Г-нъ Тьеръ, послѣ рѣчи г-на Гизо, удовольствовался общими по сему предмету свѣдѣніями, и такъ какъ послѣ того никто изъ депутатовъ не отзывался, то предложенныя дополненія, какъ не подкрѣпленныя, остались безъ дѣйствія. Вчера, палата отвергла дополненіе къ пятому параграфу, и утвердила

Дня 4 Граднія велика банда рабсидовъ указала се на Кумыкскій плоскости и поцѣгнула мимо постерунку Магоматоваго ку Тереку. Зебрана команда 15 полку Доискіаго козакѣвъ и Кизлярскіаго Семіаеяго, з певна лнчба Ногакѣвъ, под доводзтвомъ Подполковника Смирнова, шла в погон за та парта и сточыла з нѣа упорчыва валькѣ. Битн козачы, по пѣрвшемъ натарціу, вѣагннчн бнлн в лесна околнцѣ наksztaft засадкн и нсцо учерпнчлн, лсч з прыблѣа одснцѣа знову удерзлн разем на Ччеченцѣвъ, кѣрчы змущенн бнлн порзучнц забране в внчлкѣ лнчбѣ Ногакскнѣ трзоды н спнсзчнн снѣ oddalln. В тѣѣ розправѣ з нашѣѣ строны забнто н ранно 57 лудз; нспрыаачнл мнѣ 100 лудз ранночнх н проч з чнх, кѣрчѣ увнчл, zostawnл 16 trupѣвъ.

З иныхъ пунктовъ края не odebrano внадомѣсчн, годнчх увагн вѣ вгзлѣднѣ воѣюннчм.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Франція.

Парыжъ, 30 stycznia.

Ostateczna Strona Lewa Izby Deputowanych, wybrała z grona swego komitet, złożony z PP. Dupont de l'Eure, Arago, Thiard, Marie i Legendre, w celu wywierania wpływu na przyszłe wybory.

— Mówią, że na jednomyślne żądanie rad jeneralnych, w ciągu obecnych obrad, będzie Izbow przelożony projekt ustanowienia w departamentach pewnej liczby zakładów dla żebraków. Na samprzód ma być przywróconych 14-cie takich zakładów, ustanowionych za Cesarstwa, a zuiesionych w 1815 roku.

— Administracya cel ogłosiła przegład przywiezionych w latach: 1845, 1844 i 1843, znakomitszych towarów, tudzież podniesionych od nich opłat; z tego wykazuje się, że cła ogółem przyniosły w roku 1843, 143,776,123 fr.; w 1844, 152,114,261; zaś w 1845, 151,795,160.

Dnia 31 stycznia.

Rząd Perski wynurzył Hr. Sartiges, Posłowi francuzkiemu przy dworze Teherańskim, życzenie zawiązania stosunków handlowych, między wyspą Bourbon a portem Bender-Buszyr, leżącym przy odnodze Perskiej, i już wydał rozkazy, by okręty francuzkie do portu rzeczzonego pod najkorzystniejszymi warunkami przypuszczane były.

— Xiądz Dupuch złożył biskupstwo Algierskie, i udał się do klasztoru Trapistów w Stauei, leżącego w Algieryi. Zakonnicy pomienionego klasztoru umyślili zająć się uprawą herbaty, co pomyslnym skutkiem uwiecznzone zostało.

— Rząd wysłał kommissyę, mającą dokładnie zwiedzic rejencyę Tunetańską i Baszalik Trypolitański.

— Abd-el-Kader, ścigany w kraju Warenresisów od Marszałka Bugeaud a następnie od Jenerała Lamoricière, odwrócił się nagle, i zajął stanowisko zaczepne nad Gudzylą; następnie zaś złupił plemiona Rhamanów, okiaka tylko mil od kolumny Jenerała Marey, i cofnął się w kierunku dotychczas niewiadomym. Mniemają jednak, że udał się ku południowi, gdzie przez całą zimę znajdzie zasoby i stronników. Ben-Salem w tymże samym czasie pustoszył krajnę, zamieszkałą od plemion Ulad-Drisów, jednakże szczęśliwie odparty, część łupów zabranych postradał.

Dnia 1 lutego.

Obrady Izby. Wczoraj dopiéro, Izba Deputowanych zakończyła rozprawy, od d. 27 stycznia trwające, nad postanowieniem z dnia 7-go grudnia, reorganizującym radę wychowania. P Thiers, który mówił przeciwko niemu, po odpowiadającej mowie P. Guizot, poprzestał na udzieloném w tym przedmiocie tłumaczeniu, a że później żaden z deputowanych głosu nie zabierał, wniesione przeto rozmaite dodatki, nie będąc popierane, same przez się bez głosowania upadły. W dniu wczorajszym, Izba odrzu-

овый безъ важныхъ измѣненій; сегодня, палата продолжала разсматривать 6 параграфъ—,о дружественныхъ отношеніяхъ между Франціею и Англіею.“ Г-нь Ремюза потребовалъ, чтобы послѣ словъ: „дружественныя отношенія обоихъ государствъ“ присовокуплены были слѣдующія: „но чтобы отношенія сіи были прочны, надлежитъ обоимъ правительствамъ, кои во многихъ случаяхъ дѣйствуютъ съ общаго согласія, — стараться сохранить повсюду на обоихъ полушаріяхъ свою независимость и политику.“ Трое депутатовъ: Гг. Токвиль, Берье, и Фердинандъ Ластери, будутъ въ пользу сего параграфа.

— Съ каждымъ днемъ болѣе и болѣе распространяются слухи о сближеніи Г. Тьера съ Г. Гизо; третьяго дня они привѣтливо поздоровались, встрѣтились близъ креселъ Г. Созе, предсѣдателя палаты, а вчера Г. Тьеръ, говоря противъ постановленія 20 Декабря, призналъ знаменитѣйшимъ (*le plus illustre*) изъ числа 9 министровъ, завѣдывавшихъ съ 1830 года министерствомъ просвѣщенія, управленіе г-на Гизо. Вообще Г. Тьеръ, во всѣхъ рѣчахъ своихъ, произнесенныхъ на нынѣшнихъ засѣданіяхъ, избѣгаетъ рѣзкихъ выраженій о своемъ противникѣ. Публика заключаетъ изъ этого, что бывший предсѣдатель кабинета, не успѣвъ въ теченіи пяти лѣтъ выхлопотать себѣ министерства оппозиціею, рѣшился достигнуть этой цѣли примиреніемъ.

— Отдѣленія палаты депутатовъ занимались вчера выборомъ президентовъ и секретарей; изъ числа 18 избранныхъ въ сіе званіе лицъ, четверо принадлежатъ къ оппозиціи.

— Экспедиція противъ Мадагаскара выйдетъ изъ Тулона 5 Февраля.

2 Февраля.

По случаю кончины герцога Моденскаго, вложенъ при дворѣ трауръ на 10 дней.

— Правительство, какъ слышно, получило отъ нынѣшняго владѣтельнаго герцога Моденскаго, Франца V, ноту, въ коей изъясняетъ онъ дружественное свое расположеніе къ Франціи и желаніе вступить съ нею въ дипломатическія сношенія. При томъ герцогъ изъясняетъ готовность признать Юльское правительство, на что покойный отецъ его, какъ извѣстно, не соглашался.

— При появленіи Абд-эль-Кадера, въ южной части Альжиріи, вся состоящая тамъ дивизія, собралась, 26 Января, близъ Бегара, подъ предводительствомъ маршала Бюжо. Говорятъ, — но это требуетъ подтвержденія, — что Абд-эль-Кадеръ двинулся къ Константинѣ. Вѣроятно онъ узналъ о бѣдствіи постигшемъ колону генерала Левассера, также о томъ, что въ Сетифъ нѣтъ войска и что большая часть альжирской дивизіи отиралилась на зимнія квартиры, и, пользуясь такимъ благоприятнымъ стеченіемъ обстоятельствъ, рѣшился взволновать восточныя провинціи.

А н г л і я

Лондонъ, 28 Января.

Объ рѣчи сэръ Роберта Пила, произнесенныя имъ въ парламентѣ 22-го и 27 Января, съ признавательностію приняты были въ Сити. Все дѣло теперь состоитъ въ томъ, можно ли будетъ уничтоженіе пошлны на нѣкоторыя издѣлія, согласить съ постепеннымъ пониженіемъ пошлны на хлѣбъ; потому что многія отрасли промышленности встрѣчаютъ соперничество въ иностранныхъ произведеніяхъ, а между тѣмъ цѣны на хлѣбъ не понизятся.

— Последнія извѣстія изъ Соединеннымъ Штатамъ не совсемъ благоприятны; купечество полагаютъ, что правительство на всякій случай должно приступить къ вооруженію; по этому ожидаютъ, что цѣны рома, селитры, и прочихъ военныхъ припасовъ, значительно возвысятся.

— На рѣкѣ Миссисиппи погибъ пароходъ *Belle-Zone*, на которомъ находилось 50 человекъ, по большой части пассажировъ.

30 Января.

28-го числа, въ Среду, когда, по обыкновенію, не представляють никакихъ проектовъ, нижняя палата собралась въ полдень. Тогда же прибылъ въ первый разъ на засѣданіе О'Коннелль, и радостно встрѣченъ былъ членами оппозиціонной партіи. Разсмотрѣвъ нѣсколько вопросовъ о желѣзныхъ дорогахъ, и выслушавъ вторично билль о публичныхъ работахъ въ Ирландіи, палата разошлась.

цила dodatki do piątego paragrafu, i tenże według pierwotnego brzmienia uchwalifa; dzisiaj zaś rozpoczęła rozprawę nad paragrafem 6-tym, mówiącym o stosunkach przyjaźnych, między Francją a Anglią, P. Rémusat żądał, aby po wyrazach: „Przyjaźne stosunki obu państw“ dodano: „atoli, aby stosunki rzeczone były trwałe, powinny oba rządy, lubo w wielu okolicznościach wspólnie z sobą działają, starać się w obu światach zachować swoją całą niepodległość działalności politycznej.“ Trzej deputowani: PP. Tocqueville, Beryer i Ferdynand Lasteyrie zapisali się w celu mówienia w przedmiocie tego paragrafu.

— Codziennie wzmagają się pogłoski, o zbliżeniu się P. Thiers do P. Guizot; onegdaj widziano tych mężów witaających się grzecznie przy krześle Prezesa Izby, P. Sauzet; wczoraj zaś P. Thiers, mówiąc przeciw postanowieniu z dnia 7-go grudnia, z pomiędzy dziewięciu Ministrów oświadczenia, zawiadujących od roku 1830 tym wydziałem, uznał najznakomitszym (*le plus illustre*) P. Guizot. Ogółem, P. Thiers, we wszystkich swych głosach, mianych podczas obrad obecnych, unika wszelkiej cierpkości względem swego przeciwnika. Ząd też wnosi publiczność, że były Prezes gabinetu, nie mogąc w ciągu lat pięciu otrzymać ministerstwa przez opozycję, dąży teraz do tegoż celu przez zgodę i pojednanie.

— Biura Izby Deputowanych zebrały się wczoraj, dla wyboru swoich Prezesów i Sekretarzy; z ośmiastu wybranych, było tylko 4-ch należących do opozycji.

— Wyprawa przeciw Madagaskarowi ma odplynąć z Tulonu d. 5-go Lutego.

Dnia 2 lutego.

Dwór włoży żałobę na dni 10, po zgonie Xięcia Modeny.

— Gabinet miał otrzymać od teraz panującego Xięcia Modeny, Franciszka V, zapewnienie przyjaźni oraz formalne przyrzeczenie, wstąpienia w dyplomatyczne stosunki z Francją. Xiąże nadto oświadczył zupełną gotowość uznania rządu Lipcowego, od czego, ojciec jego, jak wiadomo, stale się wzbraniał.

— W skutek przybycia Emira do południowej części prowincyi Algierskiej, cała tamieczna dywizya raz jeszcze zebrała się, 26-go stycznia, pod Begar, pod dowództwem Marszałka Bugeaud. Zapewniają, ale wiadomość ta potrzebuje potwierdzenia—że Abd-el-Kader śmiało posunął się aż do prowincyi Konstantyńskiej. Zapewne dowiedział się o nieszczeniach, które spotkało oddział Jenerała Levasseur; niemniej o tém, że podokręg Szetifu jest ogołocony z wojska, i że większa część oddziałów dywizyi algierskiej udała się na leże zimowe; korzystając więc z tak pomyslnego zbiegu okoliczności, pokusił się wzniecić zaburzenie w prowincyach Wschodnich.

А н г л і я.

Лондонъ, 28 stycznia.

Обе мowy Sir Roberta Peela, które miał w parlamencie d. 22 i 27 stycznia, znalazły przychylnę przyjęcie w City. Idzie tylko o to, czyli tymczasowe zniesienie cel na wiele artykułów rękodzielniczych, da się pogodzić ze stopniowanymъ зниženiemъ cenъ zboża; wiele bowiem gałęzi przemysłu wystawionychъ przez to będzie na smutne spółubieganie się z płodami zagranicznymi, gdy tymczasem chleb, a zatem i праца robotników nie zaraz stanieje.

— Ostatnie wiadomości ze Stanów-Zjednoczonych nie są pomyslnie; stan handlowy mniema, że rząd w każdymъ przypadku będzie musiałъ uzbrajać się; spodziewają się zatem, że ceny rumu, saletry i potrzebъ wojennychъ znacznie się podniosą.

— Na rzece Mississipi zatonał parostatek *Belle-Zone*, na którymъ znajdowało się 50 osób, по większej części podróżnych.

Dnia 30 stycznia.

Dnia 28-go, we Środę, jako w dniu, w którymъ nie przedstawiają się żadne projekta, członkowie Izby Niższej zebraли się w południe. Zjawił się także po raz pierwszy O'Connell, i z radością powitany został przez opozycję. Po roztrząsaniu kwestyi kolei żelaznychъ i powtórнымъ odczytaniemъ билу о robotachъ publicznychъ w Irlandyi, Izba odroczyła się.

— Вчерашнее заседание обеих палат парламента, было довольно интересно. В верхней палате разсуждали о проектах преобразований, по коммерческой и финансовой частям, предложенных сэром Робертом Пилем. Против сих проектов, а в особенности против уничтожения законов о хлебе, говорили: герцог Ричмонд и граф Ашбуртон; защищали же проект министра: лорд Кинверд, граф Грей, и лорд Монтигль. Наконец, по предложению графа Дальгузи, и согласно требованию сэра Роберта Пила, назначен комитет для разсмотрения вопроса о желѣзных дорогах. В нижней палате, на очереди, состоялъ проект лорда Ашлея, объ ограниченіи времени для занятій дѣтей на фабрикахъ, до 10 часовъ въ сутки. Лорд Ашлей сильно подкрѣплялъ свое предложеніе; по увѣренію сэра Джемса Грагама, правительство готово согласиться на проектъ, но оно должно прежде заняться преобразованиями по финансовой части. Вопреки сопротивленію лорда Брайта, защищавшаго фабрикантовъ, проектъ лорда Ашлея была прочитанъ въ первый разъ; послѣ чего палата разошлась.

31 Января.

Вчера, въ день смерти Карла 1 го, въ парламентъ не было заседанія.

— Въ *Globe* пишутъ, что по биржевымъ извѣстіямъ, въ Соединенныхъ Королевствахъ, находится до милліона квартеровъ пшеницы, въ вѣдѣніи правительства. Если бы все сіе количество поступило въ продажу, то казна, при взиманіи 4 шиллинговой пошлины, получила бы до 200,000 фунт. стер.; суммы сей достаточно было бы на покрытіе недоимки по прочимъ статямъ.

— Вчера поутру, въ Бристоль была столь сильная буря, съ которою можетъ сравниться только случившаяся въ 1798 г. Море выступило изъ береговъ такъ внезапно, что унесло множество находившагося на лугахъ скота. Морскія волны имѣли до 53 футовъ вышины.

Г Е Р М А Н І Я.

Безпрерывные дожди причинили разлитіе рѣкъ. Вода въ Рейнѣ, подъ Кельномъ, поднялась 27 Января на 26 футовъ, 8 дюймовъ, залила нижнія улицы и проникла въ подвалы; Эльба подъ Дрезденомъ возвысилась, 28 Января, на 8 локтей. Между Дрезденомъ и Пирнау, дорога во многихъ мѣстахъ занята водою, а въ мѣстечкѣ Шандау, улицы наводнены были на нѣсколько локтей глубины.

— 28-го числа, подъ Вирцбургомъ, рѣка Майнъ, вода въ коей и такъ уже была довольно высока, внезапно вышла изъ береговъ, и залила находящіяся вблизи оной улицы города.

— Въ Бременѣ, 30-го Января, рѣка Везеръ залила нижнюю часть стараго города, а вода все еще возвышалась.

Ш в е ц і я и Н о р в е г і я.

Стокгольмъ, 11 Января.

Наслѣдннй принцъ и принцъ Густавъ, возвратились изъ Упсальскаго университета. Оба принца окончили уже курсъ наукъ и не поѣдутъ болѣе въ Упсалу, но въ началѣ наступающаго учебнаго года отправятся туда принцъ Оскаръ.

Христианія, 9 Января.

Англійскій генеральный-консулъ въ Норвегій, испрашивалъ разрѣшенія на постройку желѣзной дороги между Христианією и озерами Oieren и Mjosen, на что Король отвѣчалъ, что если въ теченіи 6 мѣсяцевъ составится общество акціонеровъ на постройку этой дороги, по предложенному плану и при достаточномъ ручательствѣ, то онъ собереть чрезвычайный Стортингъ, и предложитъ на разсмотрѣніе онаго означенный проектъ.

Б е л г і я.

Брюссель, 28 Января.

Г-нъ Мерсье выѣхалъ отсюда 3-го дня чрезъ Антверпенъ въ Голландію, въ качествѣ бельгійскаго уполномоченнаго, для заключенія торговаго трактата

— Вечерашнее заседание парламента въ obu Izbachъ было досыте занимаяе. В Izbie Wyższejъ тоczono spory въ przedmiocie nowychъ reformъ handlowychъ i finansowychъ, przez Sir Roberta Peel wniesionychъ. Jako przeciwnicy tychъ zmianъ, a szczególnie zniесienia prawa zbożowego, występowali: Xiążę Richmond i Hrabia Ashburton; bronili zaś zasadъ Ministra: Lord Kinnaird, Hr. Grey i Lord Monteagle. W końcu na wniosekъ Hr. Dalhousie, i zgodnie zъ żądaniemъ Sir R. Peel, mianowano komitetъ, mający się zajmować kwestją kolei żelaznychъ. W Izbie Niższej, stosownie do porządku dziennego, roztrząsano bil Lorda Ashley, o ograniczeniu czasu roboty młodychъ ludzi wъ fabrykachъ, do godzin 10 dziennie. Lord Ashley wymównie popierał swój wniosekъ, i otrzymał od Sir Jamesъ Grahama przyrzeczenie, iż rządъ zgodzi się na jego projekta, ale, że pierwѣj należy się zająć wielkimi zmianami finansowymi. Bil Lorda Ashley, pomimo oporu P. Bright, stającego wъ obronie fabrykantów, został odczytany po-rasz pierwszy; poczemъ Izba zakończyła swe posiedzenie.

Dnia 31 stycznia.

Вечеръ, jako въ rocznicę zgonu Karola I, parlamentъ не odbywałъ swychъ naradъ.

— *Globe* donosi, że według raportówъ giełdowychъ, wъ połączonychъ królestwachъ, znajduje się około miliona kwarterówъ pszenicy podъ kluczemъ. Gdyby tę takъ znaczną ilośćъ wyprowadzono na targъ, rządъ miałъby, pobierającъ cło по cztery szylingi, 200,000 фунтовъ стер., co на czasъ niejaki pokryłoby niedobórъ odъ innychъ artykułówъ.

— Вечеръ з рана была въ Бристолу такъ сильная буря, jakiej, wъ przeciąguъ stu latъ, razъ dopiero wъ 1798 roku доświadczone. Morze такъ nagle wystąpiło, że uniosło zъ sobą znaczną liczbę bydła pasącego się на лѣкахъ. Bałwany morskie miały по 53 stópъ wysokości.

Н І Е М С У.

Ціагле deszcze spowodowały znaczne wylewy; Renъ podъ Kolonią podniósł się 27 stycznia do 26 stópъ i 8-ми cali. Woda zalala dolne ulice i weisnęła się do piwnic. Elba podъ Dreznemъ 29 stycznia podniosła się do ośmiu łokci; między Dreznemъ a Pirmą, wъ wielu miejscachъ zalala gościńce; wъ Schandau zaś ulice zalane były на trzy i cztery łokcie.

— Podъ Würzburgiemъ, dnia 28-go stycznia, rzeka Menъ, przy wodzie, bezъ tego jużъ nadzwyczajъ wysokości, nagle takъ wezbrała, że poblіszce ulice miastъ zalane zostały.

— Wъ Bremie, 3 stycznia, rzeka Wezera zalala niższe części staraго miasta, а вода ціагле jeezcze przybierała.

Ш в е ц я и Н о р в е г і я.

Стокгольмъ, 11 stycznia.

Xiążę Następca i Xiążę Gustawъ wrócili zъ uniwersytetu Upsalskiego. Obaj Xiążęta ukończyli kursъ naukъ, i nie wrócą jużъ do Upsala; natomiastъ pojedzie tamъ Xiążę Oskarъ przy początku przyszłego naukowego roku.

Христианія, 9 stycznia.

Generálny Konsulъ angielski wъ Norwegii, prosił о pozwolenie założenia drogi żelaznej między Chrystyanią a jeziorami: Oieren i Mjösen, на что otrzymałъ odpowiedź odъ rządu, że jeżeli wъ przeciąguъ sześciuъ miesięcy zbierze się towarzystwo акционарыусзów, mające zamiarъ, podługъ wskazanego planu, przy stosownychъ rękojmiachъ, wybudowania pomienionej drogi, Królъ zwoła nadzwyczajny Stortingъ, któremu projektъ tenъ przełoży.

Б е л г і я.

Bruxella, 30 stycznia.

P. Mercierъ wyjechałъ stądъ onegdajъ przezъ Antwerpią do Hollandyi, jako pełnomocnikъ Belgijski, do zawarcia traktatu handlowego на nowychъ opartego zasadachъ. W

на новыхъ условіяхъ. Въ Антверпенѣ совѣщались онъ съ знатнѣйшими членами купеческаго сословія. Въ министерствахъ иностранныхъ дѣлъ и финансовъ, съ котораго времени стали дѣятельно заниматься обстоятельствами, возникшими между Бельгією и Нидерландами.

— Третьяго дня, князь де Линь произвелъ въ Парижѣ съ Г. Гизо размѣнъ ратификацій торговой конвенціи, заключенной между Францією и Бельгією, 13-го Декабря.

— Королевскимъ постановленіемъ, отъ 24 с. м., баронъ Герлахъ назначенъ на 1846 годъ председателемъ академіи.

— Разлитіе рѣкъ причинило въ Бельгіи много опустошеній. Сenna въ Брюсселѣ залила всѣ низменныя мѣста города: дороги, ведущія въ Андерлехтъ и Лекенъ, покрыты водою. Въ Литтихъ, вода Мааса и выпадающихъ въ оную рѣкъ, проникла въ средину города. Рабочій народъ, не смотря на получаемыя отовсюду пособія, претерпѣваетъ ужасный недостатокъ. Городъ Местрихтъ представляетъ плачевное зрѣлище; всѣ окрестности его превратились въ огромное озеро, на которомъ кое-гдѣ видѣются острова. Это наводненіе значительное всѣхъ бывшихъ съ 1784 года.

И т а л і я.

Римъ, 15 Января.

Вчера, по полудни, барабаннымъ боемъ собраны въ замокъ Ангела расположенныя здѣсь гарнизономъ войска; за симъ шесть ротъ линійнаго войска и нѣскольکو эскадроновъ легкой кавалеріи съ не большимъ числомъ орудій, выступили чрезъ ворота дель-Пололо; войска эти отправляются въ Анкону и разныя окрестности Романіи. Причина сего необыкновеннаго движенія войскъ неизвѣстна.

— Изъ С. Петербурга прибылъ сюда первый тамошній банкиръ, Баронъ Штиглицъ; пробывъ здѣсь нѣсколько дней онъ отправится въ Палермо.

20 Января.

Вчера, въ собраніи тайной консисторіи, Его Святѣйшество Папа возвелъ въ кардинальскій санъ слѣдующихъ прелатовъ: Патриарха лиссабонскаго Вильгельма Генриха де Корвелло, архіепископа Эскаго Иосифа Бернета, и архіепископа Неаполитанскаго, Сикста Риаріо Сфорцу. Того же числа, 14 другихъ прелатовъ утверждены архіепископами и епископами.

Неаполь, 13 Января.

Вчера, въ часъ пополудни, въ дворцовой церкви, происходилъ торжественный обрядъ крещенія сына Е. К. Величества; новорожденный принцъ нареченъ именами: Гаetano, Марія, Федерико.

И с п а н і я.

Мадридъ, 21 Января.

Третьяго дня, между членами большинства конгресса, слѣдственно между министерскими депутатами, ходила по рукамъ прокламація слѣдующаго содержания: „Нажеподписавшіеся депутаты, бывъ твердо увѣрены, что бракосочетаніе Ея Величества Королевы, съ Е. К. В. графомъ Трапани противно выгодамъ государства, учрежденіямъ и прочности монархіи, положили собраться и отправить отъ себя депутацию, для совѣщанія съ министрами и требованія отъ нихъ формальнаго объявленія, что они не изъявятъ на этотъ союзъ ни своего согласія, ни совѣта.“

Вечеромъ того же дня прокламацію сію подписали слишкою 40 депутатовъ, принадлежащихъ къ большинству конгресса, въ томъ числѣ: Гг. Bravo-Murillo, генераль донъ Иосе де ла Конча, генераль Орибе и Луисъ-Армеро, и политическій начальникъ Мадрита. Сверхъ того, слышно, что депутаты наѣтрены лично представить о томъ Королевѣ, въ случаѣ, еслибы министры стали противиться такому ихъ требованію.

Вчера, въ собраніи конгресса находилось небольшое число депутатовъ: за то въ конференцъ-залѣ происходили жаркія пренія. Министры, какъ слышно, доказывали депутатамъ, что они не вправѣ входить съ подобными манифестаціями, а депутаты съ своей стороны утверждали, что они вправѣ вмѣшиваться въ дѣла общаго блага. Но такъ какъ число депутатовъ желающихъ подписать сію прокламацію

Антверпий отбылъ онъ на радѣ съ најзнакомитѣйшими репрезентантами stanu купецкаго. Въ министерствахъ справъ заграничныхъ и skarбу, занимающіяся одъ pewnego czasu надъzwyczajъ czynnie kwestją непорозуміенъ между Belgіą і Niderlandami.

— Онегдажъ, Хіагѣ de Ligne wymienił w Paryżu z P. Guizot ratyfikacją konwencyi handlowej, zawartej między Francją a Belgіą, w dniu 13-m grudnia.

— Postanowieniem Królewskimъ, z dnia 27-go b. m., Baron Gerlach mianowany został na rok 1846 Prezesem Akademii.

— Wylewy wód zrzadziły w Belgii znaczne szkody. Senna w Bruxelli tak znacznie wezbrała, że dolne ulice miasta są zupełnie zalane; gościńce wiodące do Anderlecht і Laeken stoją pod wodą. W Leodium, rzeka Moza і wpadające w nią pomniejsze rzeczki, dosięgły aż do środka miasta. Klasy wyrobnicze pogrążone są w nędzy, lubo im zewsząd niosą pomoc. Najsmutniejszy przedstawia widok miasto Mestrycht; cała bowiem okolica zamieniła się w rozległe jezioro, na którymъ gdzie niegdzie przebijają się wysypki. Wezbranie to jest największe z tych, jakie się zdarzyły od 1784 roku.

W ł o s n y.

Rzym, 15 stycznia.

Wczoraj po południu, odgłos bębnów zgromadził w zamku Anioła stojące tu załogą wojsko; poczemъ 6 kompanii wojska linijowego і kilka szwadronów lekkiej jazdy z kilku działami artylleryi, wyruszyły przez bramę del Popolo. Przeznaczeniem ichъ jest Ankona і różne delegacje Romanii. Jakіe są pobudki tego nadъzwyczajnego ruchu wojska, nie wiadomo.

— Z Petersburga przybył tu pierwszy bankier tego miasta, Baron Stieglitz. Po krótkimъ tu pobycie uda się do Palermo.

Dnia 20 stycznia.

Wczoraj, na tajnymъ konsystorz, Ojciecъ św. mianowałъ Kardynałami następującychъ Prałatów: Wilhelma Henryka de Carvelho, patryarchę Lizbońskiego; Józefa Beruet, Arcy-biskupa z Aix, і Sisto Riario Sforzę, Arcy-biskupa Neapolitańskiego. Tegoż dnia zatwierdzono takъże w godnościachъ Arcy-biskupów і Biskupów 14 innychъ duchownychъ.

Neapol, 13 stycznia.

Wczoraj, o godzinie 1-jej z południa, odbył się uroczyste w kaplicy zamkowej chrzest nowonarodzonego сына J. K. Mości, któremu дано imiona: Gaetano, Maria, Federico.

Н и с з р а н і я.

Мадридъ, 21 stycznia.

Онегдажъ, między członkami większości kongressowej, a zatemъ deputowanymi ministerjalnymi, krążyła do podpisu następująca odezwa: „Niżej podpisani reпрезентанти będące głęboko przekonani, że małżeństwo Królowej z J. K. W. Hrabią Trapani, przyniesie uszerzбекъ interestomъ kraju, oraz instytucjomъ і ustaleniu Monarchii; obowiązują się wybrać і wysłać z pośródъ siebie deputacją, dla naradzenia się z Ministrami Królowej, і żądania od nichъ formalnej obietnicy, iż do wspomnianego małżeństwa nie udzielą ani zezwolenia swego, ani rady.“

Tegożъ jeszcze wieczoru, przeszło czterdziestu deputowanychъ większości podpisało powyższą odezwę; pomiędzy nimi znajdują się: P. Bravo Murillo, Jenerałъ Dou José de la Concha, Jenerałowie Oribe і Luis Armero, oraz szefъ polityczny Madrytu. Oprócz tego dowiadujemy się, że ciżъ deputowani mają zamiarъ sami uczynić przedstawienie Królowej, w przypadku, gdyby Ministrowie opierali się ichъ żądaniu.

Na wczorajszymъ posiedzeniu Kongressu, mało się znajdowało deputowanychъ, ale za to w sali konferencyjnej rozprawy były naderъ żywe. Ministrowie odmówili, jakъ slychać, deputowanymъ prawa występowania zъ podobnymi manifestacyami; ci zaś utrzymywali, iż władza ichъ ogranicza się tylko добremъ ogółu. Ponieważ jednakъ coraz więcejъ deputowanychъ podpisywało pomienioną odezwę, Ministrowie przeto odbyli oddzielną naradę, na której postanowili

поминутно возрастало, то министры имѣли особое совѣщаніе, на коемъ положили отвергнуть всякія объявленія, касательно бракосочетанія Королевы съ графомъ Трапани, и даже распустить собраніе конгресса, въ случаѣ согласія большинства депутатовъ на вышеозначенный поступокъ.

Депутаты оппозиціонной партіи хотѣли также подписать прокламацію противъ бракосочетанія Королевы съ принцемъ Неаполитанскимъ, но депутаты большинства объявили, что они обойдутся безъ помощи оппозиціи, съ тою цѣлю, чтобы вопроса о бракосочетаніи не сдѣлать споромъ партій или министровъ.

— Въ то время, когда кортесы въ продолженіе 6 уже недѣль проводятъ напрасно время въ пустой болтовнѣ, неопредѣляя ни одной мѣры, имѣющей цѣлю благо государства, противники правительства, между тѣмъ, по увѣреніямъ самихъ же министровъ, повсюду и дѣятельно дѣйствуютъ, чтобы произвести возмущеніе. Между прочимъ получено донесеніе, что шайка выходцевъ, ворвалась изъ Франціи въ жеронскую провинцію, но ни собственныхъ цѣлей ихъ, ни вспомогательныхъ мѣръ, съ достовѣрностію неизвѣстны. Министръ внутреннихъ дѣлъ доказывалъ на прошедшемъ засѣданіи конгресса, что шайка сія состоитъ только изъ 25 человѣкъ, и что она уже совершенно истреблена. Сіе послѣднее извѣстіе кажется вѣроятнымъ, потому что не только народонаселеніе жеронской провинціи возстало дружно противъ возмутителей, но, сверхъ сего, генераль-капитанъ Бретонъ, 13-го числа выступилъ изъ Барселоны съ 12-ю образцовыми ротами, однимъ эскадрономъ и двумя батареями горныхъ орудій, для подавленія мятежа, гдѣ бы онъ ни появился. Говорятъ, что Аметлеръ, и даже Примъ предводительствуютъ этими мятежниками, однако не льзя повѣрить, чтобы сей послѣдній рѣшился лично участвовать въ столь худо рассчитанномъ предпріятіи. Въ министерскихъ журналахъ утверждаютъ даже, что возмутители эти имѣютъ въ виду бракосочетаніе Инфанта Генриха съ Королевою, при чемъ однако же утверждаютъ, что самъ Инфантъ чуждъ этихъ происковъ. Съ другой стороны поговариваютъ, что собственная цѣль мятежниковъ состоитъ въ томъ, чтобы искоренить умѣренныхъ, и уничтожить наборъ рекрутъ и сборъ податей.

— По донесеніямъ изъ Барселоны, вслѣдствіе военныхъ распоряженій 5 и 6 Января, арестованы тамъ многія лица, въ числѣ коихъ находится нѣсколько довольно значительныхъ, какъ на примѣръ, бывший Алкадъ и двое баталіонныхъ командировъ бывшей народной гвардіи.

23 Января.

Вчера вечеромъ происходило важное совѣщаніе министровъ, и по предложенію генерала Нарваэа постановлено: Во первыхъ, если бы комитетъ большинства конгресса потребовалъ ручательства, что графъ Трапани не будетъ допущенъ въ число просланныхъ руки Королевы, то комитету сему не давать аудіенцій; во вторыхъ если бы вопросъ сей былъ внесенъ въ палату кортесовъ, то сослаться на соответствующія статьи устава; наконецъ, если бы конгрессъ приступилъ къ пріемъ по сему предмету, то распустить палаты. По окончаніи засѣданія, председатель кабинета имѣлъ продолжительное совѣщаніе съ французскимъ посланникомъ, при чемъ присутствовалъ также герцогъ Рianzaресъ.

— Въ жеронской провинціи арестовано также много лицъ, вслѣдствіе обвѣженнаго заговора; однако главные зачинщики оного успѣли скрыться за границу во Францію. Каталонскаго генераль-капитана Бретона, ожидали къ 16-му числу въ Жеронѣ. Въ деревняхъ Вилабларегъ и Эстанотъ явились вооруженныя шайки гверилльсовъ, подъ начальствомъ какого-то Tous-a; но выступившіе противъ нихъ военные отряды вскорѣ ихъ разсѣли, захвативъ 9-ть человѣкъ въ плѣнъ.

Т у р ц и я.

Константинополь, 7 Января.

Сэръ Стратфордъ Кеннингъ, препроводилъ Портъ ноту, относительно персидско-турецкихъ недоразумѣній. Не смотря на то, что Порта согласилась на предложенныя Россією и Англією условія, случилось новое происшествіе, могущее породить новыя

вѣдѣнія, вслѣдствіе которыхъ конгрессу, тѣмъ же мажоритомъ, предложено отвергнуть всякія объявленія, касательно бракосочетанія Королевы съ графомъ Трапани, и даже распустить собраніе конгресса, въ случаѣ согласія большинства депутатовъ на вышеозначенный поступокъ.

Депутаты оппозиціи хотѣли также подписать прокламацію противъ бракосочетанія Королевы съ принцемъ Неаполитанскимъ, но депутаты большинства объявили, что они обойдутся безъ помощи оппозиціи, съ тою цѣлю, чтобы вопроса о бракосочетаніи не сдѣлать споромъ партій или министровъ.

— Въ то время, когда кортесы въ продолженіе 6 уже недѣль проводятъ напрасно время въ пустой болтовнѣ, неопредѣляя ни одной мѣры, имѣющей цѣлю благо государства, противники правительства, между тѣмъ, по увѣреніямъ самихъ же министровъ, повсюду и дѣятельно дѣйствуютъ, чтобы произвести возмущеніе. Между прочимъ получено донесеніе, что шайка выходцевъ, ворвалась изъ Франціи въ жеронскую провинцію, но ни собственныхъ цѣлей ихъ, ни вспомогательныхъ мѣръ, съ достовѣрностію неизвѣстны. Министръ внутреннихъ дѣлъ доказывалъ на прошедшемъ засѣданіи конгресса, что шайка сія состоитъ только изъ 25 людей, и что она уже совершенно истреблена. Сіе послѣднее извѣстіе кажется вѣроятнымъ, потому что не только народонаселеніе жеронской провинціи возстало дружно противъ возмутителей, но, сверхъ сего, генераль-капитанъ Бретонъ, 13-го числа выступилъ изъ Барселоны съ 12-ю образцовыми ротами, однимъ эскадрономъ и двумя батареями горныхъ орудій, для подавленія мятежа, гдѣ бы онъ ни появился. Говорятъ, что Аметлеръ, а также Примъ предводительствуютъ этими мятежниками, однако не льзя повѣрить, чтобы сей послѣдній рѣшился лично участвовать въ столь худо рассчитанномъ предпріятіи. Въ министерскихъ журналахъ утверждаютъ даже, что возмутители эти имѣютъ въ виду бракосочетаніе Инфанта Генриха съ Королевою, при чемъ однако же утверждаютъ, что самъ Инфантъ чуждъ этихъ происковъ. Съ другой стороны поговариваютъ, что собственная цѣль мятежниковъ состоитъ въ томъ, чтобы искоренить умѣренныхъ, и уничтожить наборъ рекрутъ и сборъ податей.

— По донесеніямъ изъ Барселоны, вслѣдствіе военныхъ распоряженій 5 и 6 января, арестовано тамъ многія лица, въ числѣ коихъ находится нѣсколько довольно значительныхъ, какъ на примѣръ, бывший Алкадъ и два командира баталіоновъ бывшей народной гвардіи.

Дня 23 stycznia.

Вчера вечеромъ происходило важное совѣщаніе министровъ, и по предложенію генерала Нарваэа постановлено: Во первыхъ, если бы комитетъ большинства конгресса потребовалъ ручательства, что графъ Трапани не будетъ допущенъ въ число просланныхъ руки Королевы, то комитету сему не давать аудіенцій; во вторыхъ если бы вопросъ сей былъ внесенъ въ палату кортесовъ, то сослаться на соответствующія статьи устава; наконецъ, если бы конгрессъ приступилъ къ пріемъ по сему предмету, то распустить палаты. По окончаніи засѣданія, председатель кабинета имѣлъ продолжительное совѣщаніе съ французскимъ посланникомъ, при чемъ присутствовалъ также герцогъ Рianzaresъ.

— Въ провинціи Жерона уwięziono также много лицъ, вслѣдствіе обвѣженнаго заговора; однако главные зачинщики оного успѣли скрыться за границу во Францію. Каталонскаго генераль-капитана Бретона, ожидали къ 16-му числу въ Жеронѣ. Въ деревняхъ Вилабларегъ и Эстанотъ явились вооруженныя шайки гверилльсовъ, подъ начальствомъ какого-то Tous-a; но выступившіе противъ нихъ военные отряды вскорѣ ихъ разсѣли, захвативъ 9-ть человѣкъ въ плѣнъ.

Т у р ц я.

Константинополь, 7 stycznia.

Sir Stratford Canning przesłał Porcie notę dotyczącą persko-tureckich nieporozumień. Lubo albowiem Porta przyjęła zaproponowane przez Anglię i Rosyję układy, wydarzyło się znowu nowe zajście, mogące stać się powodem do nowych zakłóceń. Tureckie wojsko Gubernatora

затрудненія. Турецкія войска багдадскаго губернатора, Неджиба-Паши, преслѣдуя, возмущившагося солимскаго губернатора, Ахмеда-Пашу, который бѣжалъ въ Персію, перешли границу, предали огню нѣсколько персидскихъ деревень, и захватили хлѣбъ и скотъ. По требованію Персіи, для безпристрастной оцѣнки причиненныхъ убытковъ, отправили на мѣсто одного англійскаго и одного Россійскаго офицеровъ, по исчисленію коихъ, убытки простыраются на 1,000 томановъ (томанъ 10 руб. 50 коп. серб.). Г. Кеннингъ представилъ теперь это Портъ, требуя немедленнаго окончанія спора.

— Эминъ-Паша отправился уже въ Сирію; европейская дипломатія ожидаетъ отъ сего благоприятнѣйшихъ послѣдствій. Въ давной Решидъ-Пашею инструкціи, заключаются два слѣдующія, чрезвычайно важныя распоряженія: 1) Немедленно доставить вознагражденіе, давно уже обѣщанное, Маронитамъ; 2) впредь принимать въ уваженіе показанія Маронитовъ, представляемыхъ ими во взаимныхъ спорахъ съ Другими.

Остѣ-Индія.

Въ *Allgemeine Zeitung* помѣщено извѣстіе изъ Триеста, отъ 29 Января, о вспыхнувшей войнѣ, между Англичанами и Сикками Лагора. Сіи послѣдніе перебрались чрезъ пограничный ручей, и вторглись въ англійскія владѣнія, но немедленно были отражены Англичанами. Въ газетѣ этой помѣщено изъ Александрии, отъ 22 Января, слѣдующее извѣстіе: „Изъ Каира прибыла почта. Война въ Пенджабѣ началась. По письмамъ изъ Суэза, 55,000 Сикковъ, съ 150 орудіями, 21 Декабря, напали на англійскія войска. 23 числа, когда курьеръ отправлялся, сраженіе еще продолжалось. Большая часть Сикковъ убита, 55 орудій достались въ руки Англичанамъ, которые также много потеряли. Генераль сэръ Джонъ Литтль сначала былъ пораженъ, но войска сэръ Генриха Гардинжа и сэръ Гугъ Гуга рѣшили дѣло въ пользу англійскаго войска, и Сикки въ слѣдующій день должны были отступить за Сутледжъ.“

Ла-Плата.

20-го Ноября, соединенный англійско-Французскій флотъ сражался, близъ Облигадо, съ войсками диктатора Розаса. По истребленіи непріятельскихъ брандеровъ и разрушеніи укрѣпленій на морскомъ берегу, снабженныхъ тяжелою артиллеріею, начальникъ англійскаго корабля, Готгамъ, высадилъ на берегъ 325 морскихъ солдатъ, между тѣмъ какъ начальствующій Французскимъ флотомъ, капитанъ Трегуаръ, мужественно держался на поврежденномъ ядрами кораблѣ С. Мартенъ; но видя превосходное число непріятеля, и онъ высадилъ также на берегъ свой экипажъ, и соединился съ Англичанами. Потомъ началась кровопролитная схватка; наконецъ непріятель бѣжалъ, оставивъ въ однихъ укрѣпленіяхъ до 400 убитыми. Французы лишились одного офицера и 27 нижнихъ чиновъ убитыми и 70 чел. ранеными; у Англичанъ убито 2 офицера и 8 рядовыхъ; ранено 25 чел. На другой день дѣло было кончено. Побѣда сія принесетъ большія выгоды. Мужество Французовъ доставило имъ уваженіе союзниковъ.

— По частнымъ письмамъ изъ Буэносъ-Айреса, число убитыхъ въ сраженіи, близъ Облигадо, простирается до 1,000 чел. Начальствующій войсками генераль Монсилья, и полковникъ Ороспо, были тяжело ранены; а генераль Орзогарай, и коммодоръ Крайгъ, родомъ Англичанинъ, состоявшій въ службѣ Розаса, убиты. Раненные Французы и Англичане, перевезены въ Монтевидео, и приняты тамъ съ величайшимъ усердіемъ. Французскій офицеръ Мишо, убитый въ сраженіи, погребенъ съ должными военными почестями.

Багдаду, Неджиба-Базы, сѣгая Ахмеда-Базу, збунтованнаго Губернатора Солиманіи, который сѣхронилъ на землѣ перска, прѣкросыло граніцу, килка вси персклх спаліло, і збоже і трзды забрало. На жаданіе Персыі, в целу безстроннего оцненія szkód, wysłano na miejsce jednego angielskiego і jednego rossyjskiego oficera, według obliczenia których, szkody zrządzone wynoszą 1,000 tomanów (toman 10 rub. 50 kop. sr.). P. Canning przedstawił to teraz Porcie, nalegając o śpieszne załatwienie sporu.

— Emin-Basza udał się już w drogę do Syrii. Dyplomacya europejska spodziewa się ziad najlepszych skutków. Instrukcyje, jakimi go zaopatrzył Reszyd Basza, zawierają te dwa nader ważne rozporządzenia: 1) Niezwłoczna wypłata wynagrodzenia, przyobiecane oddawna Maronitom; 2) że na przyszłość świadectwo Maronitów przeciwko Druzom, w sporach pomiędzy nimi zachodzących składane, ma być przyjmowane za ważne.

Индѣ-Всходнѣе.

Allgemeine-Zeitung zawiera wiadomość, nadeszła 29-go stycznia do Tryestu, o wybuchłej wojnie pomiędzy Anglikami і Sikkami Lahory. Ostatni przekroczyli strumień pograniczny Sutledż, і wtargnęli na terytorium angielskie; ale wnet przez Anglików zostali porażeni і odparci. Korrespondencya tejże gazety, datowana 22-go stycznia z Alexandrii, zawiera także co następuje: „Poczta z Kairu nadeszła. Wojna w Pendszabie rozpoczęła się. Listy z Suez donoszą, że Sikkowie, w 55,000 ludzi і 150 dział, uderzyli na wojsko angielskie 21 grudnia. Bitwa, przy odejściu gońca w dniu 23-m, jeszcze nie była ukończona. Większa część Sikków zginęła, а 55 dział wpadło w ręce Anglików, którzy również znaczne straty ponieśli. Jenerał Sir John Little został początkowo porażony, ale wojska Sir Henryka Hardinge і Sir Hugh Gough'a przechyliły szatę zwycięstwa na stronę Anglików, і Sikkowie następnego dnia za Sutledż cofnąć się musieli.“

Станы Ла-Плата.

W dniu 20-m listopada, połączone floty: angielska і francuzka, stoczyły walną bitwę pod Obligado, z wojskami dyktatora Rozas. Po zniszczeniu statków palnych і zburzeniu wzniesionych nad brzegami morskimi bateryj, najeżonych działami ciężkiego kalibru, angielski kapitan okrętowy Hotham wysadził na ląd 325 żołnierzy morskich, gdy tymczasem dowódzca francuzki, Kapitan Tréhouart, dzielnie wytrzymywał kanonadę na zniszczonym już prawie okręcie *St. Martin*. Widząc atoli, że liczba nieprzyjaciół jest przemogająca, wysadził także swoją osadę na ląd, і połączył się z Anglikami. Tu zaczęła się rzeź kilko godzinna; nieprzyjaciół pierzchnął zostawiwszy w samych bateriach przeszło 400 trupów. W walce tej utracili Francuzi jednego oficera і 17 żołnierzy, tudzież mieli 70 rannych, Anglicy zaś dwóch oficerów, ośmiu szeregowych і 25 rannych. Nazajutrz ukończono zdobycie. Zwycięstwo to przyniesie największe korzyści. Męstwo Francuzów zjednało im część sprzymierzeńców.

— Według listów z Buenos-Ayres, strata poniesiona w wojsku tej Rzeczypospolitej pod Obligado, dochodzi do 1,000 ludzi. Dowódzca wojsk, Jenerał Moncillo і Półkownik Orospo odnieśli ciężkie rany; poległi zaś na placu: Jenerał Orzoгарай і komodor Craig, Anglik, zostający w służbie Rozasa. Ranni Anglicy і Francuzi, odwiezieni do Montevideo, podejmowani zostali najtroskliwiej. Francuzki porucznik Michaud, pogrzebany został z honorami wojskowemi.